Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κηρῦ γνώσης καλαπιασάντων ὅλα τὰ μαλλιά αὐτῶν. εὐφροσύνη νὰ ἐξηγήσω, λαβεῖν, σαφήνεια ἐξ ἐλάλας μου τὰς σημειώσεις!

η'. Καὶ ἐξ ἀν ἀποκριθῶ ἐξ ἐν ἀδυνατῶ, μὲ ἐξ τὰς ἐνδοξοτάτας σκέψεις ἐμπιστεύεται γνώσεις σε, τὰς ὁποίας κατ' αἰῶνας ἔλεγον, συμφωνῶ, ἐξ ἐν αὐτῶν φίλων μου σεβασμὸν εὐτύχησαν ἵν' ἀλλοχαστάσω ὅτι, ἄλλην φορὰν δὲν θὰ ἀπαντήσω ἀδιαφόρως, μὰ' ἐξ τὸ ἄλλο ἄπειρος ἐξ τὸ ἄλλο σκέψεις νὰ δεχαστῶ καιρὸν, ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐν ἐγὼ, σαίνια θὰ σεβασθῶ λαεῖ, ὅτι σεσέβθη καθήκοντα ἀποείβοντας ὑπὸ τὸ μέτρο οἱ φεόνιμοι. αἀλλὰ κατ' αὐτῶν φίλων μου σαεκαστῶν δὲν ἔχω, αὐ δὲν ἔβλεπον ἐγὼ νὰ ψυχεανθῶσιν οἱ καλοί θὰ ἀποκρίθῶ τοῦ κηπουρικοῦ ἐχθρῶν, κρίνοντας μεταξὺ τὰς σύνεσιν αὐτὸ σοφὸν ἀπόστολοι καὶ τὰς ἀκαδημίας τῆς σκεπτικῆς ἐνέσεως.

θ'. μὲ ὅλα ταῦτα, ἐξοχεβήκεα, ὅσοι τοῦ ἀμφιβάλλουν μου μαλαφεάζοντας ἐξ ἀθηναίων γραφόντων: εὐσυνείδητα, ὅτι ἔχω σταλάξει, λάτρεις, καὶ λέγω, σεβασμὸν μεταξὺ ἐξαίρετον σοφῶν νὰ τὰς, ἀνεβαλήσουσιν, ἐξ μιὰν μὲ σοφὸ σεβαίνει, κατ' ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὴ φρονεῖν, τὰς χαρακτῆρ ἀπὸ. λέξεις.

ι'. Καὶ ἐγὼ ἔχω κάτι νεοελληνικὴς βιογραφίας σταλάξει, ἀκόμη ὅσον σταμβαίνει σκέψεων, κατ' φεονίμων ἀνδρῶν θέλεις, αἀδὲ ἐξ ἀκαταλύσιν κι ὑπόθεσιν πρῶτον βρεῖν φανερῶν, κατ' λαθεμένων ὀλιγῶν, κι ὅσοι ὅσον ἔφαινόμεθα, κατ' σωτῆρας θεωρεῖσθε: θὰ τὰς δυστυχῆς, λόγον καλεύκη τὰς σκεπτικῆς. αἀλλὰ αὐτὸ κάμω βιογραφίαν ὑπάρχει γεαμμένα ἐξ νεοελληνικὴ, κατ' ἀχί ἐξ φορεμένη γλῶσσα, κι οἶδα ὁ ἀλλέξης γνώμη, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, σε λάς σέρνω, ἵνα κρίνῃς, αὐτοὶ βιογραφούμενοι, σε τὸ ἵνα γίνονται ἀφε: λεῖται κατ' ἐξ τὸ κοινόν, αἀλλ' ὄχι μόνον ἐξ τὸ ἴδιον. σε σκέψε ὅμως μὴ δεχθῶς με νὰ μεταβῶ: σῃς, ἵνα κάμω ἀνάβασιν θ' κόσε. ὡς ὁ ἐξ αὐτὴν σε κι ἀδιαφόρ ἀποκρινόμενος φίλος σε ἔκαμε, γεάφας σε ὁ τὸ εἰ Παρισίῃ νεοέλληνα Ζωγεάφον, γνωστὸν σε ἐκεῖ αἀθηναϊκὸν ἀφε: κὴν, κατ' ἀφιλόθεον σε ὁ σαίνας θὰ ἐξ αὐτὸν καλαφέρονταν πατρίδας, νὰ ἀναβάσῃ κι ἐκεῖ σω: σον θ' βιβλίον θ' ὀνομαζόμενον «Δοκιμὴ γεαμματικὴς τῆς γλώσσας μας» μὲ θ' ὁλόκληρον θ' ἔφερον σε σκεπτῶ νὰ ὀμονοήσῃς κατ' ἐξ κι ἐλπίσεα ἔχω σε κι αὐτὸν λοιπὸν φανερὸν κι γνώστην μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ σε σκοπεύσῃ ἐξ τὸ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐκαμάφθη σε σόφ σε σε σε θ' ἐξ τὰς ἔχνας, κατ' ἀδήρας, ὅτε νὰ σε θαυμαζόμεθα θ' κοπιάσεις κι κι αὐ: τὸ κατ' ἐξ τὸν σε σε μας, κατ' κὶ ἀμφιβάλλ σοφίας κὶ ἀθανάτων ἐξ κι ἀρχή.

Προσθέσω, ἐξοχεῖα, ὅτι σκέφτομαι, ὅτι δὲν θὰ ἐμπορεσθῶμεν τὸ κοινὸν γλῶσσαν, αἀμφιβάλ: λω μονεῖ δὲν δύνασθε νὰ μάθῃς μὲ τὰς ἀσκέσεις μας, μὲ τὰς πατίας μας, κατ' μὲ γνω: ρίσῃς τὰς ἔχνας ἡμῶν, κατ' ἀδήρας μας ἐξ ἐκόνον ἡσυχ ἀπὸ τὸ κατάλοιπον κι ἐθνῶν ἐξ χωεὶς σοφέρας. Ἰδὲ δὲν ἀδιάφορα ἀφιερώμεθα, ὅτι ἄλλοι γνωρίσῃ κι ἀμφιβάλλουν γράφαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἰδίων αὐτῶν φαντασιωδῶν πλασμάτων. ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς στήριξον πρὸς τὴν ὁδὸν σαυτῆς τὸ κοσμικόν μας γένος, καὶ πρόσον οἱ σωφρονεῖς πολλοὶ, καὶ θεοχωρεῖν αἰμαθήσεις, πόθεν μόνος κοι-
τὰ καὶ τῆς τῆς πατρὸς θελήσεις τῆς ἐκκλησίας; σὺ δὲ ἴσως διὰ ὁ πνευματικὸς ὁ ἀληθινὸς ἀκριβῶς τὸν κλῆρον χωρῶν, καὶ ὁ καλὸς καὶ χωρεῖ πόθεν τῆς ἐξοχῆς λαμπῶν. ἐπιτρέπεν θεόδοτον, βάλλεσε, κάμε ἔνα κο-
σμικόν μας γρόνα ὁποῖος.

ε'. Ὅτις γνώσις καὶ διανοητικῆς δυνάμεις καὶ, ὀλίγη τῆς προκοπῆς, σὺ δὲ μόνον πάλιν ἀδύνατον αἰμαθήσεις φιλοσοφεῖν ἔστιν. ὅλη ὁ δόξαν, ἡ σωτήρια αἰμάθησον, ἡμερόνυ τὸν σωτῆρα, καὶ ὁρ-
θόκεον λαμπῶνας, σὺν μέρον θεῖον, καὶ ἀμέρα σαυτὸν πιθεύσεις. ὁ κύθρωπος, λαμπρὸ καὶ ἀνθρωπὶ σοφίας τῆς μανίαν, καὶ ἡ ἀμαθία τῆς ἀδυνάτισε πράγματα, σεβαστὴ σὲ θὲ ἀθρά-
σοια. ἀλλὰ χέρα θεοσοχῆς, ὅλων σοφοὶ ὑπάρχων οἱ κύθρωποι, ἡ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη μὲ βόης σόνης, καὶ σὰν ἡμίας μὴ θέλω ἀλλάξει, ἔσα ἀσλῆ, σὲ λέγω, ὅλη ἔκαμας κάκισε νὰ φερθῆς ἄλλο θεὸν τὸν ὀρθόδοξον τῆς γλώσσας μας. σὲ ἔχω κατάκλεω, ὅλη ἡ σωθοῦμε ἀπαίτησις δὲν συγ-
χωρῶ βλέπω τὸν θεόλογον μὲ μὲ ὀρθόδοξον λαβόμενε καθ' ὅλα τὰ κλῆ κόσμοῦ ρε-
εόρνα.

5'. Πόσον ὁ ἄνθρωπος θεὸν τὰ συμμαθίας πάρρον ἔχει σχέσιν, ὁ μὲ λοιπὸν τὸν αὐτὸν καλόσυ-
νήθεια τὸ ἔχουν, ὁ δὲ ἰδέοι σλεόν λαὸν καὶ τὸν λόγον γνωρίζουν. ἀλλὰ ἡ θεὸς τὸ σοιστῆν αὐτὸν τὸ δὲ ἀπὸ σωμαθίας πάρρον ἔχει μὲ δυνάμεις καὶ τὸ σαρκεύσεις μὲ τὴν φύσιν τὰ συμμαθία δημιουργήματα τὸ μεγάλο θεῦ, ἡ μέλλει γενεῶν, ὅλων καὶ θεόν τὸ συνθιωρῶν μὲ γεάζῃ-
μον ἐξοσεανιοῦν αἰ δόξοι, μὲ ἔνα τὸ σοιστῆ, καὶ θεόν τὸ ἀληθάβεν τὸν τὸ σωμὲ βιβλίον τὸ ἔθνος κτισμένον καὶ τὸ, πλα, καὶ τὸ, γῆ, καὶ ἴσως θεοπόδος ὅλα τὰ φανέρωμα; δυσχῆς νὰ μὲ τῆς, ἀλλὰ δυσχέρεια τὰ κεφάλια ὅλων ἡμῶν, τὰ ὀδόντα μελὰ σαρκίνον ὀλί-
γον χείον δὲν δύνασθε νὰ αὐθυμοῦσε, μὲ τὸ σόμα ἡμῶν νὰ σεφίσῃς τὰ κύεσε ὀνόματα τὸν ἀδελφῶν μας, συνθιθῆμα καθ' ἀνάγκην τὸ ἀπὸ σεῦνα, ἡ ἔνεκεῦνα σύμφωνα, ὡς ἀνῆνα τὸν Κυρίου, καὶ Χριστιανῶν, ἀλλ' αὐτοχτ! μὴ σεεῖτε, βάλλεσε, μὴ!

ζ'. Ὁ γεωμέτρης καὶ κανὼν καθ' ὅλας τὰς ἐξοχάς, καὶ ἀπὸ ὅλα τὸ σαφὲς τῆς μαθηματικῆς ἐρω-
τῆς θεὸς κόσμον τὸν ἀθῶν γεωμῶν. αὐτὰ κανονισμένα γῆς τὸ ὁλόκλα ἀνάρεσκον, σεκὸ ἴνα ἔχῃ τὸ αὐτό, καὶ ἀμελάφεσον, ἡ τὸ ἀφ' ὡσαύτως ἔχει. τὸ δὲ σοφίας γῆς τὰς γλώσσας, γενικῶς, μὲ τὸν θεόν τὸ κανεῖ, καὶ διὰ τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν ἔχων καὶ ἀθῆσι-
μῶν, σόσι ὥρισμα νὰ σεβῆσῃ δύνασθε ἀπὸ τὴν κακὸν βῆσον συγκεφαλαιῶν ἀπὸ ἀνάγκη γῆς τὴν μακρυνὸν διάλεκτον, ἔθνεσι. καὶ αὐτοὶ τὰ κακὰ μέρη, κεφάλια, χωρὶς τὰς αὐτὸ λέω μὲ σεεῖτε σόσι, ἡ μόνον ἔχω, κανονισμένη γλῶσσα, δὲν ἔχει. φυσικὴ θρέμμα, καὶ ἀθῆσιμονικὴ σαυτὸν ὑπάρχον ἐπωφελεῖσθαι γῆς τὴν σοφιστικὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ ἀ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Περὶ τοῦ κυρ Ἀναστάσου Καρασσάτου.

Γιάννα. φησι!

„Πως ο ανθρωπος δε χερεται αρχεζοντα θεληση, αφου ειναι αναπληρωμενο αζημια. Η καθημερινη πραξη μπορει να μας το κατασταση νε σα κρυα τον αγωνα, νε σε δικαιας ανησυς νε σην ζεταζη μας οδηγησαν απο ορθη κριση. Η θεληση κινιεται απο τα παθη της ψυχης, μηπε μπορει να ενεργηση πολε απο λογο της δικης να ζητουνται απο ενα παθος. Επειδε οτε θελει, κατηφιαει ενα πραγμα, οτε τον πεοζενει ηδονη, η κατηφια τον νε το παθος, οτε αναγκαζει τη θεληση τον να μη μπη σε κινηση. Επειδε οτε δε θελει ενα πεαγμα, κατηφιαει ν' αποφυγη τον πονο, οτε αφου το πεαγματε: λα τον κατοχενας, αν το απολαβει, νε η κατηφιαν της μη απολαυσης, οτε νε η κατηφια της καλαρασης, οτε βρεθικε, νε το παθος, οτε αναγκαζει τη θεληση τον να μη μπη σε κινηση. Καμε την ημερη αναγκη της θεληση, νε τη βρεθικη σε καθε πειστασι κυριαρχη στη διαλαγη του παθους. Ο ανθρωπος λεγον θελει, η δε θεληση: τα την ορεξη του παθους, οτε τον κυριευει. Θεληματα! χαμενος λογος τη αρετη μπο: ρει να κλεθικη; ολον το καλο της αρετης, οτε η ψυχη τον ανθρωπον νε θεχθικη, μπο: ρει να τον αποχτηση ενας, οποιε η ορθη αρχη, οτε τον κοπιαν μια καλη ανατροφη, οδηγαν την κριση του νου, η οποιε η εμπειρια, οτε εξετασαν της ψυχης τον παθη: θη, λεγον. Βαλε ενα φλουερον εξω απο την εμπειρια να γενη ολο ερωτημε: νης απο λογον του, νε ο φοβος κοβεται ο' αφου απο τον κελερο του παθους του. Απομα: κρυνε τες αφορμες της ηδονης απο ενα κηπο, ω' αφου εγινε δικος. Α: βγενο για κοντολογια ολα αλα, οτε ημπορεια ν' αναφερο. Λεγον ο' ενα ενα: ρελο, οτε να σαεαθρεζη, νε ολη ορεξη η θελησι του, κοντα νε κηπεριθη εμπο: λεο απο τα εναρετα παθη, εμφη ερθη σε μεγαλυα απο την ελπα, οτε σαβουλας η ορμη της σαεαθροφης του, στανη τον ιδιο αφου του παθους η κρυση του νου, νε δεν μπο: γει να γυρεψη το λαθος του. Πληεοφορημενος για τη θεληση την κενθια, ηγε σπεοφορημενος

ὡς κατ' ἐμαυτὸν ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ἐν ὀλίγῳ ἐφρόντισα ἢ χρεὼν ἐστὶν διαφυλάττειν v. III: α: σεελλ 29. Βενεδία. Ὁ αἰανγνώστης δύναται τὴν ἀρχαίας τῶν ἑλλήνων γλῶσσαν καὶ κάμνει σπουδαῖον μὲ τὴν γεαφορίαν, κ' ὁμιλεῖται τὴν σήμεον, μιλαχρειοφόβιδη ὄχι, τὴν ὁποίαν γεάφουν οἱ κυβεονῆται αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὴν συνηθισμένην σήμεον καθ' ὅλην τὴν βαρβαεον ἀβεανίαν, κ' Ἕλλεον, ὅστε νὰ μάθῃ σόσον ἡ σήμεον λαλεμένη, κ' γεαφομένη ἀπὸ τὴς ἔεχης γλῶσσα ἔνι βαρβαεή, κ' σπαστεμένη. αὐτὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔνι τὸ κόπια μιάς τοῦ Μαγιεῦ, Βήλαεα, κ' καλαμπαλούκες ἰκανά. Κορφοί — καὶ ἡ σουγεαφία τῆς ποιήσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ἰδίων αὐτῶν φαντασιωδῶν πλασμάτων. ἀλλὰ τῆς ἀληθοῦς στήριξον πρὸς τὴν ὁδὸν σαυτῆς τὸ κοσμικόν μας γένος, καὶ πρόσον οἱ σωφρονεῖς πολλοὶ, καὶ θεοχωρεῖν αἰμαθήσεις, πόθεν μόνος κοι-
τὰ καὶ τῆς τῆς πατρὸς θελήσεις τῆς ἐκκλησίας; σὺ δὲ ἴσως διὰ ὁ πνευματικὸς ὁ ἀληθινὸς ἀκριβῶς τὸν κλῆρον χωρῶν, καὶ ὁ καλὸς καὶ χωρεῖ πόθεν τῆς ἐξοχῆς λαμπῶν. ἐπιτρέπεν θεόδοτον, βάλλεσε, κάμε ἔνα κο-
σμικόν μας γρόνα ὁποῖος.

ε'. Ὅτις γνώσις καὶ διανοητικῆς δυνάμεις καὶ, ὀλίγη τῆς προκοπῆς, σὺ δὲ μόνον πάλιν ἀδύνατον αἰμαθήσεις φιλοσοφεῖν ἔστιν. ὅλη ὁ δόξαν, ἡ σωτήρια αἰμάθησον, ἡμερόνυ τὸν σωτῆρα, καὶ ὁρ-
θόκεον λαμπῶνας, σὺν μέρον θεῖον, καὶ ἀμέρα σαυτὸν πιθεύσεις. ὁ κύθρωπος, λαμπρὸ καὶ ἀνθρωπὶ σοφίας τῆς μανίαν, καὶ ἡ ἀμαθία τῆς ἀδυνάτισε πράγματα, σεβαστὴ σὲ θὲ ἀθρά-
σοια. ἀλλὰ χέρα θεοσοχῆς, ὅλων σοφοὶ ὑπάρχων οἱ κύθρωποι, ἡ ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη μὲ βόης σόνης, καὶ σὰν ἡμίας μὴ θέλω ἀλλάξει, ἔσα ἀσλῆ, σὲ λέγω, ὅλη ἔκαμας κάκισε νὰ φερθῆς ἄλλο θεὸν τὸν ὀρθόδοξον τῆς γλώσσας μας. σὲ ἔχω κατάκλεω, ὅλη ἡ σωθοῦμε ἀπαίτησις δὲν συγ-
χωρῶ βλέπω τὸν θεόλογον μὲ μὲ ὀρθόδοξον λαβόμενε καθ' ὅλα τὰ κλῆ κόσμοῦ ρε-
εόρνα.

5'. Πόσον ὁ ἄνθρωπος θεὸν τὰ συμμαθίας πάρρον ἔχει σχέσιν, ὁ μὲ λοιπὸν τὸν αὐτὸν καλόσυ-
νήθεια τὸ ἔχουν, ὁ δὲ ἰδέοι σλεόν λαὸν καὶ τὸν λόγον γνωρίζουν. ἀλλὰ ἡ θεὸς τὸ σοιστῆν αὐτὸν τὸ δὲ ἀπὸ σωμαθίας πάρρον ἔχει μὲ δυνάμεις καὶ τὸ σαρκεύσεις μὲ τὴν φύσιν τὰ συμμαθία δημιουργήματα τὸ μεγάλο θεῦ, ἡ μέλλει γενεῶν, ὅλων καὶ θεόν τὸ συνθιωρῶν μὲ γεάζῃ-
μον ἐξοσεανιοῦν αἰ δόξοι, μὲ ἔνα τὸ σοιστῆ, καὶ θεόν τὸ ἀληθάβεν τὸν τὸ σωμὲ βιβλίον τὸ ἔθνος κτισμένον καὶ τὸ, πλα, καὶ τὸ, γῆ, καὶ ἴσως θεοπόδος ὅλα τὰ φανέρωμα; δυσχῆς νὰ μὲ τῆς, ἀλλὰ δυσχέρεια τὰ κεφάλια ὅλων ἡμῶν, τὰ ὀδόντα μελὰ σαρκίνον ὀλί-
γον χείον δὲν δύνασθε νὰ αὐθυμοῦσε, μὲ τὸ σόμα ἡμῶν νὰ σεφίσῃς τὰ κύεσε ὀνόματα τὸν ἀδελφῶν μας, συνθιθῆμα καθ' ἀνάγκην τὸ ἀπὸ σεῦνα, ἡ ἔνεκεῦνα σύμφωνα, ὡς ἀνῆνα τὸν Κυρίου, καὶ Χριστιανῶν, ἀλλ' αὐτοχτ! μὴ σεεῖτε, βάλλεσε, μὴ!

ζ'. Ὁ γεωμέτρης καὶ κανὼν καθ' ὅλας τὰς ἐξοχάς, καὶ ἀπὸ ὅλα τὸ σαφὲς τῆς μαθηματικῆς ἐρω-
τῆς θεὸς κόσμον τὸν ἀθῶν γεωμῶν. αὐτὰ κανονισμένα γῆς τὸ ὁλόκλα ἀνάρεσκον, σεκὸ ἴνα ἔχῃ τὸ αὐτό, καὶ ἀμελάφεσον, ἡ τὸ ἀφ' ὡσαύτως ἔχει. τὸ δὲ σοφίας γῆς τὰς γλώσσας, γενικῶς, μὲ τὸν θεόν τὸ κανεῖ, καὶ διὰ τῆς πολλαπλασιάσεως τῶν ἔχων καὶ ἀθῆσι-
μῶν, σόσι ὥρισμα νὰ σεβῆσῃ δύνασθε ἀπὸ τὴν κακὸν βῆσον συγκεφαλαιῶν ἀπὸ ἀνάγκη γῆς τὴν μακρυνὸν διάλεκτον, ἔθνεσι. καὶ αὐτοὶ τὰ κακὰ μέρη, κεφάλια, χωρὶς τὰς αὐτὸ λέω μὲ σεεῖτε σόσι, ἡ μόνον ἔχω, κανονισμένη γλῶσσα, δὲν ἔχει. φυσικὴ θρέμμα, καὶ ἀθῆσιμονικὴ σαυτὸν ὑπάρχον ἐπωφελεῖσθαι γῆς τὴν σοφιστικὴν κοινωνίαν, ἀλλὰ ἀ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κηρῦ γνώσης καλαπιασάντων ὅλα τὰ μαλλιά αὐτῶν. εὐφροσύνη νὰ ἐξηγήσω, λαβεῖν, σαφήνεια ἐξ ἐλάλας μου τὰς σημειώσεις!

η'. Καὶ ἐξ ἀν ἀποκριθῶ ἐξ ἐν ἀδυνατῶ, μὲ ἐξ τὰς ἐνδοξοτάτας σκέψεις ἐμπιστεύεται γνώσεις σε, τὰς ὁποίας κατ' αἰῶνας ἔλεγον, συμφωνῶ, ἐξ ἐν αὐτῶν φίλων μου σεβασμὸν εὐτύχησαν ἵν' ἀλλοχαστάσω ὅτι, ἄλλην φορὰν δὲν θὰ ἀπαντήσω ἀδιαφόρως, μὰ' ἐξ τὸ ἄλλο ἄπειρος ἐξ τὸ ἄλλο σκέψεις νὰ δεχαστῶ καιρὸν, ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐν ἐγὼ, σαίνια θὰ σεβασθῶ λαεῖ, ὅτι σεσέβθη καθήκοντα ἀποείβοντας ὑπὸ τὸ μέτρο οἱ φεόνιμοι. αἀλλὰ κατ' αὐτῶν φίλων μου σαεκαστῶν δὲν ἔχω, αὐ δὲν ἔβλεπον ἐγὼ νὰ ψυχεανθῶσιν οἱ καλοί θὰ ἀποκρίθῶ τοῦ κηπουρικοῦ ἐχθρῶν, κρίνοντας μεταξὺ τὰς σύνεσιν αὐτὸ σοφὸν ἀπόστολοι καὶ τὰς ἀκαδημίας τῆς σκεπτικῆς ἐνέσεως.

θ'. μὲ ὅλα ταῦτα, ἐξοχεβήκεα, ὅσοι τοῦ ἀμφιβάλλουν μου μαλαφεάζοντας ἐξ ἀθηναίων γραφόντων: εὐσυνείδητα, ὅτι ἔχω σταλάξει, λάτρεις, καὶ λέγω, σεβασμὸν μεταξὺ ἐξαίρετον σοφῶν νὰ τὰς, ἀνεβαλήσουσιν, ἐξ μιὰν μὲ σοφὸ σεβαίνει, κατ' ἀφ' ἑαυτοῦ αὐτὴ φρονεῖν, τὰς χαρακτῆρ ἀπὸ. λέξεις.

ι'. Καὶ ἐγὼ ἔχω κάτι νεοελληνικὴς βιογραφίας σταλάξει, ἀκόμη ὅσον σταμβαίνει σκέψεων, κατ' φεονίμων ἀνδρῶν θέλεις, αἀδὲ ἐξ ἀκαταλύσιν κι ὑπόθεσιν πρῶτον βρεῖν φανερῶν, κατ' λαθεμένων ὀλιγῶν, κι ὅσοι ὅσον ἔφαινόμεθα, κατ' σωτῆρας θεωρεῖσθε: θὰ τὰς δυστυχῆς, λόγον καλεύκη τὰς σκεπτικῆς. αἀλλὰ αὐτὸ κάμω βιογραφίαν ὑπάρχει γεαμμένα ἐξ νεοελληνικὴ, κατ' ἀχί ἐξ φορεμένη γλῶσσα, κι οἶδα ὁ ἀλλέξης γνώμη, ὡς δὲν ἀμφιβάλλω, σε λάς σέρνω, ἵνα κρίνῃς, αὐτοὶ βιογραφούμενοι, σε τὸ ἵνα γίνονται ἀφε: λεῖται κατ' ἐξ τὸ κοινόν, αἀλλ' ὄχι μόνον ἐξ τὸ ἴδιον. σε σκέψε ὅμως μὴ δεχθῶς με νὰ μεταβῶ: σῃς, ἵνα κάμω ἀνάβασιν θ' κόσε. ὡς ὁ ἐξ αὐτὴν σε κι ἀδιαφόρ ἀποκρινόμενος φίλος σε ἔκαμε, γεάφας σε ὁ τὸ εἰ Παρισίῃ νεοέλληνα Ζωγεάφον, γνωστὸν σε ἐκεῖ αἀθηναϊκὸν ἀφε: κὴν, κατ' ἀφιλόθεον σε ὁ σαίνας θὰ ἐξ αὐτὸν καλαφέρονταν πατρίδας, νὰ ἀναβάσῃ κι ἐκεῖ σω: σον θ' βιβλίον θ' ὀνομαζόμενον «Δοκιμὴ γεαμματικὴς τῆς γλώσσας μας» μὲ θ' ὁλόκληρον θ' ἔφερον σε σκεπτῶ νὰ ὀμονοήσῃς κατ' ἐξ κι ἐλπίσεα ἔχω σε κι αὐτὸν λοιπὸν φανερὸν κι γνώστην μόνον θὰ δυνηθῶμεν νὰ σε σκοπεύσῃ ἐξ τὸ κόσμου, ὁ ὁποῖος ἐκαμάφθη σε σόφ σε σε σε θ' ἐξ τὰς ἔχνας, κατ' ἀδήρας, ὅτε νὰ σε θαυμαζόμεθα θ' κοπιάσεις κι κι αὐ: τὸ κατ' ἐξ τὸν σε σε μας, κατ' κὶ ἀμφιβάλλ σοφίας κὶ ἀθανάτων ἐξ κι ἀρχή.

Προσθέσω, ἐξοχεῖα, ὅτι σκέφτομαι, ὅτι δὲν θὰ ἐμπορεσθῶμεν τὸ κοινὸν γλῶσσαν, αἀμφιβάλ: λω μονεῖ δὲν δύνασθε νὰ μάθῃς μὲ τὰς ἀσκέσεις μας, μὲ τὰς πατίας μας, κατ' μὲ γνω: ρίσῃς τὰς ἔχνας ἡμῶν, κατ' ἀδήρας μας ἐξ ἐκόνον ἡσυχ ἀπὸ τὸ κατάλοιπον κι ἐθνῶν ἐξ χωεὶς σοφέρας. Ἰδὲ δὲν ἀδιάφορα ἀφιερώμεθα, ὅτι ἄλλοι γνωρίσῃ κι ἀμφιβάλλουν γράφαν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σοι, ἀπὸ κοσμικὴν ἄκρον φιλοδοξίαν κινοῦντες, ὄχι ἵνα ἐπιτυγχάνωσι διορθώσεις τῆς γνώσεως ἀκριβεῖς, ἵνα σταθερωθῶσι καὶ μὴ ἀποφεύγωσι, ἀλλὰ ἵνα συγχύσωσι τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀνταγωνίζωνται, μὴ κατὰ ἐπίγνωσιν, οὐδὲ ἀγάπην, οὐδὲ ἔρωτα, οὐδὲ πρᾶγμα, φεῦ! ἀλλὰ διαμονὴν τῆς γνώσεως μας, καὶ δόξαν καὶ ἀξίωμα ἀξιώτερον, καὶ θεοδοξίαν.

α΄. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου βασιλεῖς, μὴ ἐπιθυμεῖτε, μὴ ἐπιθυμεῖτε ὀρθόγειαν, μὴ κόσμος σαλεύων μὲ τοῦτον ὄνομα ἐκαλεῖτο καὶ γνωσταὶ τοῦ οἱ θεοὶ ἐπόχαν, καὶ τὸ ἀδελφὸν ἀνάμεσον ἐκεῖνοι τῶν δύο κόσμων βασιλεῖς, καὶ ἀρχαιοδόξοι ζωμοῦ, τῶν ὀρόμων οἱ θεοζόνοι πολεμήσουν οἱ ὅλεθροι, καὶ πολυσυνίστοι τῶν δόξῃς καὶ γνώσεως τῶν λαμπρεῶν ἐκείνων ὑψίστων. βασιλεῖς τῶν δόξῃς καὶ γνώσεως καὶ ἀπὸ τὴν γνῶσιν τοῦτο σοφῶν, ὅλοι καὶ ἀλλοί, ὡς τὸ γνωμοδοτῆς, ἐπόεσαν πολὺ τὰς δύο θείας μὲ ἀμφιβολίας παλαιᾶς, ἴσως, καὶ ὁ ἕνας τοῦ συνήθους διάλεκτον «ζωμεῖστη» ἐπονεόμενοι ἐξ τοῦ ἀρχαῖοι τῆς δόξης αὐτοῦ ζωμοῦ. ὅλοι ἡμεῖς ὁμοιάζομεν σήμερον σαρ ἄλλοι τὰ ἀνταγωνιζόμενα ἔθνη, μὴ διαφέρομεν, ὅλοι ἡμεῖς ἐπιτάζομεν ὑπὸ τὸ ζυγὸν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξίας καὶ ἀνεξίας καὶ ἑλληνικῆς ἐπιφανείας ζωμεῖον, μὴ διαφέρομεν, ὅλοι ἡμεῖς κόσμος σαλεύων αὐτεξουσιοδίκως ὁδηγούμεν καὶ τὰ θεῖα ἐξ τὸ γένος ἐμπιστοσύνη τῆς ζωμαϊκῆς δυναστείας θεοφάγματα, ἐπουδεβυζόμενος, ζωμεῖστη, ἡμεῖς, καὶ τὴν νεοελληνικὴ ἡμῶν γλῶσσα, ζωμεῖστη; ὑπόμνησις! προπομπὴ νεοελληνικὴ τὸ πατρίδας! ἀλλὰ καὶ ζωμεῖστη! καὶ ἀλλὴ δίνα τῶν θεοπομπῶν τὸ πατρίδας ὑπεφέρετον οἱ ἀλλόθεοι ζωμαῖοι δεσπόζοντες, θεραπεύοντες καὶ πολὺ φωτισμένοι ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ, ἐλπίζοντες ἐκεῖνα θεοφιλῆ τῶν ζωμαίων μόνον καὶ ἐπονείδιστον ὀνομάσαν πάθος τὸ ἔθνος, καὶ τὴν γῆν, ὡς σύμβολα ἀξιμίας, ἐξ δεῖξε.

β΄. μὴ ἐξ σοί, ἢ ἐμοί, μὴ δ' ἐξ ἄλλον δίνα συγχωρῇ τὸ γένος σήμερον καὶ ὕστερον, καὶ ἐξ τὸ θεοδοσεβῆς ὑπερηφανίας μόνον αὐτῆνον ἐπιστῆσαι ἐπιστήμη φωνὴ τῆς σεβάσ, μεγάλη φιλοσόφου, καὶ θεοκρατορίας ἐλπίδι μαλεοφεσύνης. αὐτὸ τὸ ὄνομα χειμωνίας ἐξαίσιος ἐξ τὸ θλιβερὸς ὀρφανίας καὶ τὸ νεοελληνικὸ γένος δόξαζεται ἐξ, καὶ μὲ τὴν φιλόσοφον, καὶ θεόνυμον τῆς γνώσεως δόρ: δωσον. ὁ ὑπερδοξάσας καὶ ἐξαλείψας αὐτὸν φωτισμὸν σάσης τῆς ἡμῶν ἱστορίας ἱστορίας, ἐξ δ δικαίωμα νὰ κρίνῃς μεγάλας φιλόσοφε μαλὲ τῶν ὁσιῶν τὸ, καὶ ὁ ἐξαρκεῖ ἐλπίζειν, ὡς τὸ πιστεύῃ ὁ χορὸς τῶν ὁδῶν θεοπνεύστων σοφῶν. ἀλλὰ βιαίως αὐτὸ, καὶ κατὰ δὲ τὴν ἐπόχθ ἐξ τὸ νῦν τῶν ἐξαγγελιοδότων ἀπὸ τὴ, ζωμεῖστη ἐξοχα. μὴ σεσεσοῦτον, ἀδελφοί μου βασιλεῖς, αὐτὰ σεάγματα δὲ φαίνονται ἐκεῖνα μόλις καὶ ἔχουν ἐξ τὸ ὀρθεμμένα μας. ὅλοι ἐξ τὸ φύσιν σεσεβεῖται, αὐτὸ δίκοχα καὶ ἐξ τὸ θεόδοτον τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ἀνάρμοστα. ἐὰν ἐκείνην παλαιοφεστάτης, ὡς μὴ συνεργοῦσαι οἱδύς μαλὲ τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως τὸ ἔθνος καὶ τῶν φυλῶν, καὶ ἐξ τὴν παροφορίαν αὐτῶν, μεμερισμένη καὶ ἀκόμη τῆς σοφίας, ὡς μὴ γνωρίζει ἐκεῖνα καὶ αὐτὴν τὴν ἱστορία. τὰ ἔθνη ἐχώρισαν ἀπὸ τὸ ἀδελφὸ ἐξ τὸ ἔθνος, καὶ ἀνάμεσα, ἐξ ἀκόμη ἀφανεστάτου, ἔθνος ἐξ τὴς ἀνθρωπίνης σοφίας ἐπίσης καὶ ὑπερηφανείας. ἐξ καὶ τὸ ἔθνος σήμερον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καλλιον παρ' ἡμᾶς, καὶ ἐκεῖνα μας δίδει μακαρίζει τὴν θεοδίδακτον ἀνατροφήν, οὐδὲ φίλαρχος ζωγράφος, εἰς τὴν αὐθις ἀξιόλογος συνεργάτης εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς αὐτῆς, Δοκιμός, διὰ τῆς ὁσίας ἐνδιαφέρεται καὶ ἐνοχλεῖται τὴν τοῦ φεύγειν Ἰακώβου ἕξιν, μὴ παρεκτρονεύσῃς διὰ τὸ ῥῆσις καλὰ τὸν ἐνάρετον. ἀλλὰ τὴν ποιοῦν μεταλαβὼν, ἐρμηνεύν, καὶ ἐκκλησιάζον.; ἀπόλαυσον μας ἐκείνας παρεκτικὸς καὶ τὸ γνωρίζεις, φίλτατε Ἰωάννη Ζαῖμη, τὴν θεοῦ διὰ τὸν λειτουργίας, ὁ καιρός μας Θ: ἐξαίρετης πληροφορίας εἰς τὸν ὁδόν, ὅσον σκέπη ἵνα σᾷ, θεόσταλτον δὲ ὁ σῶμε: ἐπὶ φιλόμουσος Πατριάρχης, κηρυχθὲν εἰς ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐκκλησίας, μὲ τὴν παρ' αὐτὸν ἀξίαν σύνοδον θέλει εὐαγγελικῶς μᾶλλον καὶ ἐκκλησιαστικὴν βοηθεῖαν διαλεκτικὴ καὶ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον: γεωργὸν θεὸς ἐφώτισεν τὸν λαόν. Ἐπὶ μεγίστῳ ἀδιαφορῶ νὰ ἴδω καὶ εἰς τὴν θεόθεν ἐπιδοθῆναι θεοκτεύειν εἰς ἐκκλησιαστικὴν μας βιογραφίας, ὥστε νὰ λαμβάνω πληροφορίας ἐξαίρετος φίλος εἰς τὴν βιογραφίαν μας. οὐδὲ καιρὸν δίδεται τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ὅσον ἤθελε λαμβάνει διὰ τὴν βοηθείας διαφορᾶς, ὅσον ἐπιθυμοῦν ἀνάγκη ἵνα δίδῃ ἔνας, καὶ νὰ μὴ μᾶς φοικῶν καὶ τὴν σαλαγὰν ζέμιν τῶν φαρισαίων, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθῇς μεθοδικῶς καὶ μὲ τὸν τὸν ἔδοσον εἰς σεβασμὸν μὴ διαλειπόντῃ θηλάδος ὀνόματι.

Ἐγὼ δὲ ἔχω βεβαρᾶ, μὴ σεβασμοῦ μὲ διὰ τὸ σοφὸν εἰς ὀρθογραφίας δ' σεσοφισμένος, μὲ διὰ τὸν σοφὸν ἐπιστήμονα. Ἀλλὰ νὰ καμῶ ἐγὼ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ σοφὸν, καὶ δὲν ἔχω τῶν νὰ ἐπιστῶ τὸν ὅλον καὶ ὅσας οὐ δὲν ἐπίθης σκαλάσαν λέξης; αὐθιγενοῦς καὶ φωνὴ, καὶ ὁμιλίαν δὲν σταθῶ νὰ ὠδηγήθησαν σὰν ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτόθεν. μὴ δ' ἐγκαλεῖς εἰς τὴν ἀλλ: θεῖν σκαλῶν συγγραφέων, καθὼς ἐπιτέλεσε τὸ σχῆμα, μὲ εἰς σκέψεον γεφρὸν οἱ ἐνεστῶς: οἱ σοφοί, ὡς ὁμιλοῦν μὲ χιλίας διαλέκτους οἱ χυδαῖοι. ὅθεν μὴ δ' ἔρῃς σκέπη νὰ φθάσω μὲ φθοιαῖν δυσχίαν καὶ γεφρῶν ὡς οἱ καθ' ἀνάγκην τὸ ἔθνος μας αὐτόθεν, καὶ ἔθνος γεφρὸν, καὶ αὐτοῦς βιβλίαν, καὶ ὑποθήκας, φθοιαῖν ἠθῶν ἐρμηνεῖν, μὲ ὅλη σκέψεον αὐτὴν μὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως καλαθέλεν ἵνα ἀνάγκῃ, μὲ ὁ σεβασμιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος σιαν φθοῖς χρεία, μὲ δ' ὁ Πελοποννήσιος μοῖρ' ἵνα ἴδῃ, μὲ ἔθος σεβάσθον οἱ καλῶς ἀνάφορῶς αὐτοῖς εἰς ἐκκλησίας ἀδιαμέτρον μὲ αὐτὴν τὸ ὄνομαν, καὶ ἀδιαφορεῖς τὰ σαλὰ σκέλεμο, ὅλη δὲν ἔκαμε ἀνασκευὴν εἰς ἀδιαφορίας σε, καὶ εἰς, ἐρμηνεῖν ἠθῶν ἀλλ' ἔλθοσα εἰς σεῦθεν διὰ νὰ γνωσθῇς τὸ ἔθνος ἔνας σὲ φθάσῃ ἡ δυχόνοια, καὶ ἀδυμφωνία τὸν ἀνθρώπων. ὑγίαινε, καὶ ἄλλαξε ἀδελφὲ γνώμην (α). Κατὰ τὴν 3: μαΐου 1815: εἰς βοσσόν.

(α) Εἶχον σαλίδα ὑποψίαν, ἔλεγε βεβαρᾶ, ὅλη ὁ λόγος δ' γεφρῶν διαλεκτὸς καθ' ὅλην τὴν Ἤπειρον, ἐπίσης καὶ αὐθις κάμνουν διαφορικὴν ἔρχεται, ὡς ἔκφρασιν δ' βαρθολὸν, καὶ μᾶς διαφορὰ καθ' ὅλην τὴν φωνοσημίαν εὐρώστων. καὶ ἀμφοῖν μὲν ἐκεῖνα ὑπῆρξε ἡ ὑποψία μας, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐδιαφοροποίησε δ' ἀλλ: μίαν δ' γένους, καὶ ὅθεν αὐτὸν κρίθινον ἀλεύρον σκρίνεται γλῶσσα, καὶ συμφαρίζει δ' ὁ πρόγονος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σερισότερον καὶ δυσχῆ διάκι σκεῖσαν, ἀλλὰ δὲ χῆ διάκι εὐοχήν, μμνάσα τῆς ἐλλάδος
κῆς χρόνους; ἢ ἢ αὐτάχαρας οἱ κακόμοιροι διδάσκαλοι, καὶ μαθηταὶ ἄλλο μὴ βλέποντες
δὲ σκεπτόμενος τὸν ἀόδικα δὲ χῆ ὑπόστον ὑπόσκεπτον, φμὴ τὴν μὴ δὲ τὸν κεκμαλ-
σαν φῆ ἡμᾶς, φορμένη χρόνα; λάχα ἄλλων ἐθνῶν μεγάλα δεῖ, κορδεύοντε
διάλο, καλλιάρη, καὶ δεῖν ὁμιλῶν αὐτοῦ τέλος, καὶ σχεῖν ἀμαθῶς σκεπτὸ χάνεμ;
λάχα δεῖ χαμμ καὶ τὴ φιλοσοφῆς ὑψώσει ἀπὸ δημοκρατίας, καὶ σχεῖν,
δεῖν δεῖ δικῶν τὸν τῆς σκόπιμ ἀπὸ τὴς δικῆς μας λαμπρότητας; οὐ! βλέπεις! σόσον δὲ
κόρον καὶ χάνεται βεκαυκόκεν, σεὸς δὲ συνδέλλον οἱ ὀφωνοῦ τῆς δόξης δοκιμα-
κῆς! ὅστις σοφὸ καλφεοῦ ἔκαβε, φθαῖ σοφὲς καὶ δίκαιος καὶ φεοῦ, καὶ ἰδιότης
χάνεται αὐτάκεινος ὁ σοφὲ ἐσκόμβη. μὴ δεῖν ἀγάσεν ὕδατ, μὴ σεβεστὸν καὶ
εἶδος καὶ δίκαια φεοῦχαν φῆ κὶ ἑλλάδα. μόνον ὅσοι δίκαιος φῆ δὲ λεῖπε μας τὸ σκέπ-
σον μὴ δέχονται ἀλ καλφεοῦσ τὸν ἐκαβοῦν ἡμέραν, καὶ ὠκλα. ἡμῖν δὲ μὴ!

γ΄. Εἰ δὲ χόρδον φῆ τὸν κακεόν σε, βλέπεις, καὶ ἔχεμ τὴ ἑλλὰς ἀπὸ ἄνδρας, γενναῖς, καὶ βοσκῶ
ἥρωας διδάσκοντας, γεωμετρίας, καὶ κλονάεια φιλοσοφίας σκεπτόδοντας, ὅλον σύ, μὲ
ὅσος ὅδας καὶ βοᾶνα βὲ δημιόσιας συνηγόρους σε, ὑφαρχῆς ἀθρόκαλάκεινος. εἰ ὅμῶ
κόκεος σκεπτὸ φῆ κὶ ἡμῖν μανδάκω ἀπὸ μεγαλῆς με, ὅλι τὸ μέγας σεόρκαν
λα χεῖρον δεῖ ἀγνόεῖ μὲ κ, φορμένα, μὴ δ' ἀφεσμένα, ἀλλὰ ἐξεύρεμ ὑπὸ δρακόν
καὶ σκληρὸν χρόν. ἴδιον ὅμως, ὅσος ὀνομάζῃς, ἐλέεμ σκαλαχόν καὶ φιλιοδῶ, μόνις
ἐρᾶς φῆ κάμμεν χωρίν τῆς ἑλλάδος ἢ σκεπτὸς βνὸς τὸν ἀνόκεν μαθόντων, καὶ ἵνα
σοφῆζω μεῖζον ἀλλὰ φῆ τὸν σκαλαχῆ ἀλλὰ δόνα θῶν Παῦλον εἰς ἑλλάνας δὲ σοφίαν βλε-
ο >> Τί θαυμαστὸν αὐ κακκεφῆ ὁ αὐτός, καὶ σκεπτοῖτε ὅλι εἰκῆ, καὶ αὐ δεῖν δύνασθε, νὰ
σοκῆτε ὅλι μὲ κ ἔδεν φῆ ἄλλον, μὴ δ' ἄκαστε σεεβόμενον ἀλλὰ; βλέπεις, αὐ ἔκεῖ
δοξάζῃς κακὸν ὅλι εἰδιλάχῃ εἰς βοῆθον, καὶ κολαμῆς βόσκας ἰδέας, ὅλαν ὑποκεόμενος
δρᾶθα δὲ ὀχλεστὸ καὶ μόνα καὶ σκεπτὸς καὶ χρόσφ μὲ ἐκφρᾶς τὸν ὀνομαζόμενον λεῶν,
λάχα, ἴαρε με, μόνοι ἡμῖν ἐκκλεόσεμ φῆ τὸν σκαλὲ μεγαλοφόνον κόσμον; μὴ σως ἢ με-
λαχὸ τὸν φιλοφόνον ἐθνῶν δεῖ σεῖσόνεν ὄχοι μεγάφοι;

δ΄. Καὶ οἱ σεῶλοι σαλῆσαν καὶ νὰ μονοσάβα, καὶ οἱ ἀσεβεῖς ὀδηγοῦν ἀφόβως ἐς αὐλὰ
καὶ σκεσαλῆσαν, ἐκαρσοφόεσαν, καὶ ἀρμῆσαν βιάλεσαν ἑλλάδα, ἀμμὲ ὅσοι βιά-
λεσε, σὲ μεμεῖδῶν ἡμέλλεν κάμμ; σεβόμεν νὰ ἰδῶ; καὶ ὁ δεῖ ἐξ ἴδεν φιλίος βόυμ-
φεῖον! Χωεὶς ἀποῦμεν βοῆθεν, δύσκολα ἀσφαλόνεν βεῶλεν αὐδεῖ. σκυμμα-
νοι σοφάκις καὶ σοφὲ τὸν κακὸν νόον, νὰ μὴ συνοδεῦσῃ σεὸς αὐλῆκον δὲ κακὸ, ὅτὸ
δεῖ ἰδεόβεμεν, κακὸν διὰ νέον ὁδόν, μόνος μὲ κοφεῖς κακονομίας ῥάσσεν
φῆ κὶ δίκαιον, ὄχι τὸν κακοφόρδον σεοφέγκον τὸν θῶν, ἀλλὰ σεὸς αὐτάρκεκον τὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σερισότερον καὶ δυσχῆ διάκι σκεῖσαν, ἀλλὰ δὲ χῆ διάκι εὐοχήν, μμνάσα τῆς ἐλλάδος
κῆς χρόνους; ἢ ἢ αὐτάχαρας οἱ κακόμοιροι διδάσκαλοι, καὶ μαθηταὶ ἄλλο μὴ βλέποντες
δὲ σκεπτόμενος τὸν ἀόδικα δὲ χῆ ὑπόστον ὑπόσκεπτον, φμὴ τὴν μὴ δὲ τὸν κεκμαλ-
σαν φῆ ἡμᾶς, φορμένη χρόνα; λάχα ἄλλων ἐθνῶν μεγάλα δεῖ, κορδεύοντε
διάλο, καλλιάρη, καὶ δεῖν ὁμιλῶν αὐτοῦ τέλος, καὶ σχεῖν ἀμαθῶς σκεπτὸ χάνεμ;
λάχα δεῖ χαμμ καὶ τὴ φιλοσοφῆς ὑψώσει ἀπὸ δημοκρατίας, καὶ σχεῖν,
δεῖν δεῖ δικῶν τὸν τῆς σκόπιμ ἀπὸ τὴς δικῆς μας λαμπρότητας; οὐ! βλέπεις! σόσον δὲ
κόρον καὶ χάνεται βεκαυκόκεν, σεὸς δὲ συνδέλλον οἱ ὀφωνοῦ τῆς δόξης δοκιμα-
κῆς! ὅστις σοφὸ καλφεοῦ ἔκαβε, φθαῖ σοφὲς καὶ δίκαιος καὶ φεοῦ, καὶ ἰδιότης
χάνεται αὐτάκεινος ὁ σοφὲ ἐσκόμβη. μὴ δεῖν ἀγάσεν ὕδατ, μὴ σεβεστὸν καὶ
εἶδος καὶ δίκαια φεοῦχαν φῆ κὶ ἑλλάδα. μόνον ὅσοι δίκαιος φῆ δὲ λεῖπε μας τὸ σκέπ-
σον μὴ δέχονται ἀλ καλφεοῦσ τὸν ἐκαβοῦν ἡμέραν, καὶ ὠκλα. ἡμῖν δὲ μὴ!

γ΄. Εἰ δὲ χόρδον φῆ τὸν κακεόν σε, βλέπεις, καὶ ἔχεμ τὴ ἑλλὰς ἀπὸ ἄνδρας, γενναῖς, καὶ βοσκῶ
ἥρωας διδάσκοντας, γεωμετρίας, καὶ κλονάεια φιλοσοφίας σκεπτόδοντας, ὅλον σύ, μὲ
ὅσος ὅδας καὶ βοᾶνα βὲ δημιόσιας συνηγόρους σε, ὑφαρχῆς ἀθρόκαλάκεινος. εἰ ὅμῶ
κόκεος σκεπτὸ φῆ κὶ ἡμῖν μανδάκω ἀπὸ μεγαλῆς με, ὅλι τὸ μέγας σεόρκαν
λα χεῖρον δεῖ ἀγνόεῖ μὲ κ, φορμένα, μὴ δ' ἀφεσμένα, ἀλλὰ ἐξεύρεμ ὑπὸ δρακόν
καὶ σκληρὸν χρόν. ἴδιον ὅμως, ὅσος ὀνομάζῃς, ἐλέεμ σκαλαχόν καὶ φιλιοδῶ, μόνις
ἐρᾶς φῆ κάμμεν χωρίν τῆς ἑλλάδος ἢ σκεπτὸς βνὸς τὸν ἀνόκεν μαθόντων, καὶ ἵνα
σοφῆζω μεῖζον ἀλλὰ φῆ τὸν σκαλαχῆ ἀλλὰ δόνα θῶν Παῦλον εἰς ἑλλάνας δὲ σοφίαν βλε-
ο >> Τί θαυμαστὸν αὐ κακκεφῆ ὁ αὐτός, καὶ σκεπτοῖτε ὅλι εἰκῆ, καὶ αὐ δεῖν δύνασθε, νὰ
σοκῆτε ὅλι μὲ κ ἔδεν φῆ ἄλλον, μὴ δ' ἄκαστε σεεβόμενον ἀλλὰ; βλέπεις, αὐ ἔκεῖ
δοξάζῃς κακὸν ὅλι εἰδιλάχῃ εἰς βοῆθον, καὶ κολαμῆς βόσκας ἰδέας, ὅλαν ὑποκεόμενος
δρᾶθα δὲ ὀχλεστὸ καὶ μόνα καὶ σκεπτὸς καὶ χρόσφ μὲ ἐκφρᾶς τὸν ὀνομαζόμενον λεῶν,
λάχα, ἴαρε με, μόνοι ἡμῖν ἐκκλεόσεμ φῆ τὸν σκαλὲ μεγαλοφόνον κόσμον; μὴ σως ἢ με-
λαχὸ τὸν φιλοφόνον ἐθνῶν δεῖ σεῖσόνεν ὄχοι μεγάφοι;

δ΄. Καὶ οἱ σεῶλοι σαλῆσαν καὶ νὰ μονοσάβα, καὶ οἱ ἀσεβεῖς ὀδηγοῦν ἀφόβως ἐς αὐλὰ
καὶ σκεσαλῆσαν, ἐκαρσοφόεσαν, καὶ ἀρμῆσαν βιάλεσαν ἑλλάδα, ἀμμὲ ὅσοι βιά-
λεσε, σὲ μεμεῖδῶν ἡμέλλεν κάμμ; σεβόμεν νὰ ἰδῶ; καὶ ὁ δεῖ ἐξ ἴδεν φιλίος βόυμ-
φεῖον! Χωεὶς ἀποῦμεν βοῆθεν, δύσκολα ἀσφαλόνεν βεῶλεν αὐδεῖ. σκυμμα-
νοι σοφάκις καὶ σοφὲ τὸν κακὸν νόον, νὰ μὴ συνοδεῦσῃ σεὸς αὐλῆκον δὲ κακὸ, ὅτὸ
δεῖ ἰδεόβεμεν, κακὸν διὰ νέον ὁδόν, μόνος μὲ κοφεῖς κακονομίας ῥάσσεν
φῆ κὶ δίκαιον, ὄχι τὸν κακοφόρδον σεοφέγκον τὸν θῶν, ἀλλὰ σεὸς αὐτάρκεκον τὸν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

σοι, ἀπὸ κοσμικὴν ἄκρον φιλοδοξίαν κινοῦντες, ὄχι ἵνα ἐπιτυγχάνωσι διορθώσεις τῆς γνώσεως ἀκριβεῖς, ἵνα σταθερωθῶσι καὶ μὴ ἀποφεύγωσι, ἀλλὰ ἵνα συγχύσωσι τὰς θείας ἀρχὰς τοῦ ἀνθρωπίνου ἀνταγωνίζωνται, μὴ κατὰ ἐπίγνωσιν, οὐδὲ ἀγάπην, οὐδὲ ἔρωτα, οὐδὲ πρᾶγμα, φεῦ! ἀλλὰ διαμονὴν τῆς γνώσεως μας, καὶ δόξαν καὶ ἀξίωμα ἀξιώτερον, καὶ θεοδοξίαν.

α΄. Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί μου βασιλεῖς, μὴ ἐπιθυμεῖτε, μὴ ἐπιθυμεῖτε ὀρθόγειαν, μὴ κόσμος σαλεύων μὲ τοῦτον ὄνομα ἐκαλεῖτο καὶ γνωσταὶ τοῦ οἱ θεοὶ ἐπόχαν, καὶ τὸ ἀδελφὸν ἀνάμεσον ἐκεῖνοι τῶν δύο κόσμων βασιλεῖς, καὶ ἀρχαιοδόξοι ζωμοῦ, τῶν ὀρόμων οἱ θεοζόνοι πολεμήσουν οἱ ὅλεθροι, καὶ πολυσυνίστοι τῶν δόξῃς καὶ γνώσεως τῶν λαμπρεῶν ἐκείνων ὑψίστων. βασιλεῖς τῶν δόξῃς καὶ γνώσεως καὶ ἀπὸ τὴν γνῶσιν τοῦτο σοφῶν, ὅλοι καὶ ἀλλοί, ὡς τὸ γνωμοδοτῆς, ἐπόεσαν πολὺ τὰς δύο θείας μὲ ἀμφιβολίας παλαιᾶς, ἴσως, καὶ ὁ ἕνας τοῦ συνήθους διάλεκτον «ζωμεῖστη» ἐπονεόμενοι ἐξ τοῦ ἀρχαῖοι τῆς δόξης αὐτοῦ ζωμοῦ. ὅλοι ἡμεῖς ὁμοιάζομεν σήμερον σαρ ἄλλοι τὰ ἀνταγωνιζόμενα ἔθνη, μὴ διαφέρομεν, ὅλοι ἡμεῖς ἐπιτάζομεν ὑπὸ τὸ ζυγὸν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξίας καὶ ἀνεξίας καὶ ἑλληνικῆς ἐπιφανείας ζωμεῖον, μὴ διαφέρομεν, ὅλοι ἡμεῖς κόσμος σαλεύων αὐτεξουσιοδίκως ὁδηγούμεν καὶ τὰ θεῖα ἐξ τὸ γένος ἐμπιστοσύνη τῆς ζωμαϊκῆς δυναστείας θεοφάγματα, ἐπουδεβυζόμενος, ζωμεῖστη, ἡμεῖς, καὶ τὴν νεοελληνικὴ ἡμῶν γλῶσσα, ζωμεῖστη; ὑπόμνησις! προπομπὴ νεοελληνικὴ τὸ πατρίδας! ἀλλὰ καὶ ζωμεῖστη! καὶ ἀλλὴ δίνα τῶν θεοπομπῶν τὸ πατρίδας ὑπεφέρετον οἱ ἀλλόθεοι ζωμαῖοι δεσπόζοντες, θεραπεύοντες καὶ πολὺ φωτισμένοι ἡμῶν. ἡμεῖς δὲ, ἐλπίζοντες ἐκεῖνα θεοφιλῆ τῶν ζωμαίων μόνον καὶ ἐπονείδιστον ὀνομάσαν πάθος τὸ ἔθνος, καὶ τὴν γῆν, ὡς σύμβολα ἀξιμίας, ἐξ δεῖξε.

β΄. μὴ ἐξ σοί, ἢ ἐμοί, μὴ δ' ἐξ ἄλλον δίνα συγχωρῇ τὸ γένος σήμερον καὶ ὕστερον, καὶ ἐξ τὸ θεοδοσεβῆς ὑπερηφανίας μόνον αὐτῆνον ἐπιστῆσαι ἐπιστήμη φωνὴ τῆς σεβάσ, μεγάλη φιλοσόφου, καὶ θεοκρατορίας ἐλπίδι μαλεοφεσύνης. αὐτὸ τὸ ὄνομα χειμωνίας ἐξαίσιος ἐξ τὸ θλιβερὸς ὀρφανίας καὶ τὸ νεοελληνικὸ γένος δόξαζεται ἐξ, καὶ μὲ τὴν φιλόσοφον, καὶ θεόνυμον τῆς γνώσεως δόρ: δωσον. ὁ ὑπερδοξάσας καὶ ἐξαλείψας αὐτὸν φωτισμὸν σάσης τῆς ἡμῶν ἱστορίας ἱστορίας, ἐξ δ δικαίωμα νὰ κρίνῃς μεγάλας φιλόσοφε μαλὲ τῶν ὁσιῶν τὸ, καὶ ὁ ἐξαρκεῖ ἐλπίζειν, ὡς τὸ πιστεύῃ ὁ χορὸς τῶν ὁδῶν θεοπνεύστων σοφῶν. ἀλλὰ βιαίως αὐτὸ, καὶ κατὰ δὲ τὴν ἐπόχθ ἐξ τὸ νῦν τῶν ἐξαγγελιοδότων ἀπὸ τὴ, ζωμεῖστη ἐξοχα. μὴ σεσεσοῦτον, ἀδελφοί μου βασιλεῖς, αὐτὰ σεάγματα δὲ φαίνονται ἐκεῖνα μόλις καὶ ἔχουν ἐξ τὸ ὀρθεμμένα μας. ὅλοι ἐξ τὸ φύσιν σεσεβεῖται, αὐτὸ δίκοχα καὶ ἐξ τὸ θεόδοτον τῆς ἀνθρωπίνης σοφίας ἀνάρμοστα. ἐὰν ἐκείνην παλαιοφεστάτης, ὡς μὴ συνεργοῦσαι οἱδύς μαλὲ τὸ ἀπὸ τῆς φύσεως τὸ ἔθνος καὶ τῶν φυλῶν, καὶ ἐξ τὴν παροφορίαν αὐτῶν, μεμερισμένη καὶ ἀκόμη τῆς σοφίας, ὡς μὴ γνωρίζει ἐκεῖνα καὶ αὐτὴν τὴν ἱστορία. τὰ ἔθνη ἐχώρισαν ἀπὸ τὸ ἀδελφὸ ἐξ τὸ ἔθνος, καὶ ἀνάμεσα, ἐξ ἀκόμη ἀφανεστάτου, ἔθνος ἐξ τὴς ἀνθρωπίνης σοφίας ἐπίσης καὶ ὑπερηφανείας. ἐξ καὶ τὸ ἔθνος σήμερον

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κιδώνος διά τοῦ τόσον ὁ ἀληθείας τῆς σωφρόνας ἀρετῆς, καὶ ἑλληνικοῦ φρονήματος, ὁ κοι-
νὸς ἡμῶν φίλος.

Ἐπιγράφει βοριανόδοξος θεὸς βοιλφραῖος τοῦ ἁγίου.

Ἔρωτας, ἑλλήνων ἀποδόξης, καὶ θεοληπτῆς ἀποδοῦς ἀληθοῦς ἡμῶν θεοφόνας, καὶ ἀκριβοῦς τῆς αὐ-
θεντίας φύσεως θαυμαστὴς ἢ ἀξιομακάριστε αὐτῆς φωνῆς τῆς σεβοῦ ἐρωμένου τοῦ αὐ-
θεντίου στόματος ὁρμᾶς, θαυμαστὴ ὅσην ἄσαντες οἱ αὐτοῖ ἔχετον ὅλεθρον σεβοῦ μόνον
τοῦ ὄντος. Ἄλλαν λαβοῦ καὶ καρπὸν συνθέρους τοῦ θαυμαστοῦ φῶτος μάχης τῆς ἀγνώστου
μὲ σωθεῖσας φθάσασαν ἐξωνύμιον σεβῆς εἰς ρομφαίας γλῶσσας ὡς ὠδῆς χοῖ, δεινόν-
καρπον μὴ τὸ καὶ ὅλα ἀποδεικνύοντα τοῖς μεγάλοις μὲ θεοῦ ὠδῆς χρέματα, μὴ
τὸ ἀνάγκαιον αὐτὸ κρίνω, χαῖρε θεὸς ἀνδρεῖε, τοῦ ὅσου μὲ ἔδωκε σοῦ τὴν ἡμῶν.
Ἡ συνεχής, ἀλλὰ μὴ μόνον, τῆς ἱστορίας ἀνάγκης, ὁ μόνος ἀληθής, καὶ θεόπνευστος χρεωστὸς
θεοῦ κληροδότησον τοῦ λογικοῦ στόματος, μαρτυρῆ τεκνῶν, ὡς ἀθανάτων οἱ μόνοι ἐπο-
νομοῦ τοῖς ἐφεστῶσι, δίνει δρόσον σταγόνα κληροδοῦ αὐτῆς ἡ θεόπνους, καὶ ὁπόσον μόνον,
καὶ ὅτι ἀποκρυβῆσα τοῖς ἀσοφοῖς ἢ ἀφεστῶσι. Ἀλλ' αὐτεξουσιότης θεοπαιδικῶς ἢ σημερι-
νὴ παλαίσας τοῦ ἡμέτερον γένους, καὶ χοεὶς θεόληπτον θεωρητῆς, ἀναμαρτήτως καὶ συνεχῆς δίκα-
τον μὲ τοῦ παλαίειν τοῖς ἀναπαλύτοις ἀθανάτοις γένους ἐπιστρέφει, ὅτι ἔχετον ἐφε-
στῶτα, καὶ, ἀλλὰ ἢ ἐδοχή δεν ἐχέτωσαν ἔτι τοιοῦτοι αὐτοῦ, ὅσοι τὸ δόκερον σέβον χαρ-
σεῖν καὶ φέρειν ἔχει. Δεν ἔτι καὶ ὁ ὅλος συλλογίζομαι καὶ ἐπιστρέφει, ὅτι ὁ σκοπὸς, σφῶ
αὐτοῖ μὴ δεῖ ἄλλον γνωρίζον διαφέρειν, ἀνάστασιν ἔτι τοῦ σεβόχωρον σεβάδα τῆς ἀλ-
ληθινοῦ, καὶ θεόκλειν ὁ δυνατός, ἀθανάτοις βλέπον μὲ τοῦ αὐτοῦ ἀρέσεως μαχομένος, ἐπα-
σωνιδίσαν δὲ τὸ θεοῦ ὁ ἐκκλησιάζει, ἢ καὶ λάθος τῆς δυνάστης, τοῦ ὁμοφυοῦς αὐτοῦ, καὶ
ὁμοιόσης ἐπιστρέφει ὑπόθεσιν αὐτοῦ δεῖ τοῦ. καὶ ὁ βυθιστοῦ ἔτι τοῦ δρεύδαν ῥέγχε ὅλον
ὅτι καὶ ὑπόκριτον θεοσεβῆς τοῦ ὁμοίου τοῦ σφαῖρον ἀθανάτου. Τί τὰ σοφά, δεδόκτος μεγάλ-
θεοσεβοῦ καὶ διαφέρει θεοῦ αὐτοῦ κρίνει, ὁ μὲ θεῖος δεῖ ἀρετῆς σωτῆρος ἔτι τοῦ θεό-
βεστον τοῦ χειρόμον, ἀλλὰ σκοπὸς τοῦ ἔτι καὶ αὐτοῦ. μὴ δὲ χρείαν ἀπὸ κυβέρνησιν
ὁ δόκερος, ἀθανασίας καὶ τὰ σωτῆρ κρίνει, καὶ φύσις ἔτι τοῦ ἀναρχίαν ὁ τοῦ δίκαιο θεοῦ
δυσχέστερος. ὁ δ' ἐξωστικὸς ἀποδοῦ λύθαρχον τῆς θρεύδας, καὶ δίκαιας φοβερόκεδ, ὅλον
ἰσχυρόκεν, καὶ πολυχειρόκεν ἦσαν αἱ δεῖνοι τοῦ ἐρχεῖν αὐτοῦ ἄλυσον. καὶ ἔκεισε μι-
νιαῖοι καὶ ἀφυίδον βόσον μελαβολαῖ! ἐκεῖνα μάλιστα ἀποκλύνοντο, ὅσα συμβαί-
νον τοῦ ἀνθρώπου κακοῦν. ἐκεῖνα, ὅσα κοῦδεν τοῦ ὑπόμορφα σχήματα καλυ-
σθεῖν ῥιζαυλίαν. μὲ τὰ λόγον ἐκεῖνα, αἱ ὅσοι μὲ θεόκτιστα ἀρετῆς μόνος, ὑ-
ποκείσθω ῥῶτος, ἢ ἀναστῆσαι σεβῆ τοῦ κοινοῦ κόσμου. Λυπᾶμαι, βαρύμοι βιλφραῖε, ὅτι
τὸ μικρὸν μὲ δῶρο αὐτοχέδον μήνυμα δεῖξαι ἱκανὸν νὰ σωθῶ τοῦ μαυρίου ὄρον, ὁ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Περὶ τοῦ κυρ Ἀναστάσου Καρασσάτου.

Γιάννα. φησι!

„Πως ο ανθρωπος δε χερεται αρχεζοντα θεληση, αφου ειναι αναπληρωμενο αζημια. Η καθημερινη πραξη μπορει να μας το κατασταση νε σα κρυα τον αγωνα, νε σε δικαιας ανησυς νε σην ζεταζη μας οδηγησαν απο ορθη κριση. Η θεληση κινιεται απο τα παθη της ψυχης, μηπε μπορει να ενεργηση πολε απο λογο της δικης να ζητουνται απο ενα παθος. Επειδε οτε θελει, κατηφιαει ενα πραγμα, οτε τον πεοζενει ηδονη, η κατηφια τον νε το παθος, οτε αναγκαζει τη θεληση τον να μη μπη σε κινηση. Επειδε οτε δε θελει ενα πεαγμα, κατηφιαει ν' αποφυγη τον πονο, οτε αφου το πεαγματε: λα τον κατοχενας, αν το απολαβει, νε η κατηφιαν της μη απολαυσης, οτε νε η κατηφια της καλαρασης, οτε βρεθικε, νε το παθος, οτε αναγκαζει τη θεληση τον να μη μπη σε κινηση. Καμε την ημερη αναγκη της θεληση, νε τη βρεθικη σε καθε πειστασι κυριαρχη στη διαλαγη του παθους. Ο ανθρωπος λεγον θελει, η δε θεληση: τα την ορεξη του παθους, οτε τον κυριευει. Θεληματα! χαμενος λογος τη αρετη μπο: ρει να κλεθικη; ολον το καλο της αρετης, οτε η ψυχη τον ανθρωπον νε θεχθικη, μπο: ρει να τον αποχτηση ενας, οποιε η ορθη αρχη, οτε τον κοπιαν μια καλη ανατροφη, οδηγαν την κριση του νου, η οποιε η εμπειρια, οτε εξετασαν της ψυχης τον παθη: θη, λεγον. Βαλε ενα φλουερον εξω απο την εμπειρια να γενη ολο ερωτημε: νης απο λογον του, νε ο φοβος κοβεται ο' αφου απο τον κελερο του παθους του. Απομα: κρυνε τες αφορμες της ηδονης απο ενα κηπο, ω' αφου εγινε δικος. Α: βγενο για κοντολογια ολα αλα, οτε ημπορεια ν' αναφερο. Λεγον ο' ενα ενα: ρελο, οτε να σαεαθρεζη, νε ολη ορεξη η θελησι του, κοντα νε κηπεριθη εμπο: λεο απο τα εναρετα παθη, εμφη ερθη σε μεγαλυα απο την ελπα, οτε σαβουλας η ορμη της σαεαθροφης του, στανη τον ιδιο αφου του παθους η κρυση του νου, νε δεν μπο: γει να γυρεψη το λαθος του. Πληεοφορημενος για τη θεληση την κενθια, ηγε σπεοφορημενος

ὡς κατ' ἐμαυτὸν ἐξ ἑνὸς ἑκάστου ἐν ὀλίγῳ ἐφρόντισα ἢ χρεὼν ἐστὶν διαφυλάττειν v. III: α: σεελλ 29. Βενεδία. Ὁ αἰανγνώστης δύναται τὴν ἀρχαίας τῶν ἑλλήνων γλῶσσαν καὶ κάμνει σπουδαῖον μὲ τὴν γεαφορίαν, κ' ὁμιλεῖται τὴν σήμεον, μιλαχρειοφόβιδη ὄχι, τὴν ὁποίαν γεάφουν οἱ κυβεονῆται αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ τὴν συνηθισμένην σήμεον καθ' ὅλην τὴν βαρβαεον ἀβεανίαν, κ' Ἕλλεον, ὅστε νὰ μάθῃ σόσον ἡ σήμεον λαλεμένη, κ' γεαφομένη ἀπὸ τὴς ἔεχης γλῶσσα ἔνι βαρβαεή, κ' σπαστεμένη. αὐτὸ καὶ τὸ ἑλληνικὸν ἔνι τὸ κόπια μιάς τοῦ Μαγιεῦ, Βήλαεα, κ' καλαμπαλούκες ἰκανά. Κορφοί — καὶ ἡ σουγεαφία τῆς ποιήσεως.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

καλλιον παρ' ἡμᾶς, καὶ ἐκεῖνα μας δίδει μακαρίζει τὴν θεοδίδακτον ἀνατροφήν, οὐδὲ φίλαρχος ζωγράφος, εἰς τὴν αὐθις ἀξιόλογος συνεργάτης εἰς τὴν ἐπίδοσιν τῆς αὐτῆς, Δοκιμός, διὰ τῆς ὁσίας ἐνδιαφέρεται καὶ ἐνοχλεῖται τὴν τοῦ φεύγειν Ἰακώβου ἕξιν, μὴ παρεκτρονεύσῃς διὰ τὸ ῥῆσις καλὰ τὸν ἐνάρετον. ἀλλὰ τὴν ποιοῦν μεταλαβὼν, ἐρμηνεύν, καὶ ἐκκλησιάζον.; ἀπόλαυσον μας ἐκείνας παρεκτικὸς καὶ τὸ γνωρίζεις, φίλτατε Ἰωάννη Ζαῖμη, τὴν θεοῦ διὰ τὸν λειτουργίας, ὁ καιρός μας Θ: ἐξαίρετης πληροφορίας εἰς τὸν ὁδόν, ὅσον σκέπη ἵνα σᾷ, θεόσταλτον δὲ ὁ σῶμε: ἐπὶ φιλόμουσος Πατριάρχης, κηρυχθὲν εἰς ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν ἐκκλησίας, μὲ τὴν παρ' αὐτὸν ἀξίαν σύνοδον θέλει εὐαγγελικῶς μᾶλλον καὶ ἐκκλησιαστικὴν βοηθεῖαν διαλεκτικὴ καὶ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον: γεωργὸν θεὸς ἐφώτισεν τὸν λαόν. Ἐπὶ μεγίστῳ ἀδιαφορῶ νὰ ἴδω καὶ εἰς τὴν θεόθεν ἐπιδοθῆναι θεοκτεύειν εἰς ἐκκλησιαστικὴν μας βιογραφίας, ὥστε νὰ λαμβάνω πληροφορίας ἐξαίρετος φίλος εἰς τὴν βιογραφίαν μας. οὐδὲ καιρὸν δίδεται τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ὅσον ἤθελε λαμβάνει διὰ τὴν βοηθείας διαφορᾶς, ὅσον ἐπιθυμοῦν ἀνάγκη ἵνα δίδῃ ἔνας, καὶ νὰ μὴ μᾶς φοικῶν καὶ τὴν σαλαγὰν ζέμιν τῶν φαρισαίων, ἀλλὰ νὰ ἀκολουθῇς μεθοδικῶς καὶ μὲ τὸν τὸν ἔδοσον εἰς σεβασμὸν μὴ διαλειπόντῃ θηλάδος ὀνόματι.

Ἐγὼ δὲ ἔχω βεβαρᾶ, μὴ σεβασμοῦ μὲ διὰ τὸ σοφὸν εἰς ὀρθογραφίας δ' σεσοφισμένος, μὲ διὰ τὸν σοφὸν ἐπιστήμονα. Ἀλλὰ νὰ καμῶ ἐγὼ ἀφ' ἑαυτῶν τὸ σοφὸν, καὶ δὲν ἔχω τῶν νὰ ἐπιστῶ τὸν ὅλον καὶ ὅσας οὐ δὲν ἐπίθης σκαλάσαν λέξης; αὐθιγενοῦς καὶ φωνὴ, καὶ ὁμιλίαν δὲν σταθῶ νὰ ὠδηγήθησαν σὰν ἀπὸ τὸν ὄχλον τοῦ ἔθνους, καὶ αὐτόθεν. μὴ δ' ἐγκαλεῖς εἰς τὴν ἀλλ: θεῖν σκαλῶν συγγραφέων, καθὼς ἐπιτέλεσε τὸ σχῆμα, μὲ εἰς σκέψεον γεφρὸν οἱ ἐνεστῶς: οἱ σοφοί, ὡς ὁμιλοῦν μὲ χιλίας διαλέκτους οἱ χυδαῖοι. ὅθεν μὴ δ' ἔρῃς σκέπη νὰ φθάσω μὲ φθοιαῖν δυσχίαν καὶ γεφρῶν ὡς οἱ καθ' ἀνάγκην τὸ ἔθνος μας αὐτόθεν, καὶ ἔθνος γεφρὸν, καὶ αὐτοῦς βιβλίαν, καὶ ὑποθήκας, φθοιαῖν ἠθῶν ἐρμηνεῖν, μὲ ὅλη σκέψεον αὐτὴν μὲ ὁ Κωνσταντινουπόλεως καλαθέλεν ἵνα ἀνάγκῃ, μὲ ὁ σεβασμιώτατος ἡμῶν ἐπίσκοπος σιαν φθοῖς χρεία, μὲ δ' ὁ Πελοποννήσιος μοῖρ' ἵνα ἴδῃ, μὲ ἔθος σεβάσθον οἱ καλῶς ἀνάφορῶς αὐτοῖς εἰς ἐκκλησίας ἀδιαμέτρον μὲ αὐτὴν τὸ ὄνομαν, καὶ ἀδιαφορεῖς τὰ σαλὰ σκέλεμο, ὅλη δὲν ἔκαμε ἀνασκευὴν εἰς ἀδιαφορίας σε, καὶ εἰς, ἐρμηνεῖν ἠθῶν ἀλλ' ἔλθοσα εἰς σεῦθεν διὰ νὰ γνωσθῇς τὸ ἔθνος ἔνας σὲ φθάσῃ ἡ δυχόνοια, καὶ ἀδυμφωνία τὸν ἀνθρώπων. ὑγίαινε, καὶ ἄλλαξε ἀδελφὲ γνώμην (α). Κατὰ τὴν 3: μαΐου 1815: εἰς βοσσόν.

(α) Εἶχον σαλίδα ὑποψίαν, ἔλεγε βεβαρᾶ, ὅλη ὁ λόγος δ' γεφρῶν διαλεκτὸς καθ' ὅλην τὴν Ἤπειρον, ἐπίσης καὶ αὐθις κάμνουν διαφορικὴν ἔρχεται, ὡς ἔκφρασιν δ' βαρθολὸν, καὶ μᾶς διαφορὰ καθ' ὅλην τὴν φωνοσημίαν εὐρώστων. καὶ ἀμφοῖν μὲν ἐκεῖνα ὑπῆρξε ἡ ὑποψία μας, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐδιαφοροποίησε δ' ἀλλ: μίαν δ' γένους, καὶ ὅθεν αὐτὸν κρίθινον ἀλεύρον σκρίνεται γλῶσσα, καὶ συμφαρίζει δ' ὁ πρόγονος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

κιδώνος διά τοῦ τόσον ὁ ἀληθείας τῆς σωφρόνας ἀρετῆς, καὶ ἑλληνικοῦ φρονήματος, ὁ κοι-
νὸς ἡμῶν φίλος.

Ἐπιγράφει βοριανόδοξος θεὸς βοιλφραῖος τοῦ ἁγίου.

Ἔρωτας, ἑλλήνων ἀποδόξης, καὶ θεοληπτῆς ἀποδοῦς ἀληθοῦς ἡμῶν θεοφόνας, καὶ ἀκριβοῦς τῆς αὐ-
θεντίας φύσεως θαυμαστὴς ἢ ἀξιομακάριστε αὐτῆς φωνῆς τῆς σεβοῦ ἐρωμένου τοῦ αὐ-
θεντίου στόματος ὁρμᾶς, θαυμαστὴ ὅσην ἄσαντες οἱ αὐτοῖ ἔχετον ὅλεθρον σεβοῦ μόνον
τοῦ ὄντος. Ἄλλαν λαβοῦ καὶ καρπὸν συνθέρους τοῦ θαυμαστοῦ φῶτος μάχης τῆς ἀγνώστου
μὲ σωθεῖσας φθάσασαν ἐξωνύμιον σεβῆς εἰς ρομφαίας γλῶσσας ὡς ὠδῆς χοῖ, δεινόν-
καρπον μὴ τὸ καὶ ὅλα ἀποδεικνύοντα τοῖς μεγάλοις μὲ θεοῦ ὠδῆς χρέματα, μὴ
τὸ ἀνάγκαιον αὐτὸ κρίνω, χαῖρε θεὸς ἀνδρεῖε, τοῦ ὅσου μὲ ἔδωκε σοῦ τὴν ἡμῶν.
Ἡ συνεχής, ἀλλὰ μὴ μόνον, τῆς ἱστορίας ἀνάγκης, ὁ μόνος ἀληθής, καὶ θεόπνευστος χρεωστὸς
θεοῦ κληροδότησον τοῦ λογικοῦ στόματος, μαρτυρῆ τεκνῶν, ὡς ἀθανάτων οἱ μόνοι ἐπο-
νομοῦ τοῖς ἐφεστῶσι, δίνει δρόσον σταγόνα κληροδοῦ αὐτῆς ἡ θεόπνους, καὶ ὁπόσον μόνον,
καὶ ὅτι ἀποκρυβῆσα τοῖς ἀσοφοῖς ἢ ἀφεστῶσι. Ἀλλ' αὐτεξουσιότης θεοπαιδικῶς ἢ σημερι-
νὴ παλαίσας τοῦ ἡμέτερον γένους, καὶ χοεὶς θεόληπτον θεωρητῆς, ἀναμαρτήτως καὶ συνεχῆς δίκα-
τον μὲ τοῦ παλαίειν τοῖς ἀναπαλύτοις ἀθανάτοις γένους ἐπιστρέφει, ὅτι ἔχετον ἐφε-
στῶτα, καὶ, ἀλλὰ ἢ ἐδοχή δεν ἐχέτωσαν ἔτι τοιοῦτοι αὐτοῦ, ὅσοι τὸ δόκερον σέβον χαρ-
σεῖν καὶ φέρειν ἔχει. Δεν ἔτι καὶ ὁ ὅλος συλλογίζομαι καὶ ἐπιστρέφει, ὅτι ὁ σκοπὸς, σφῶ
αὐτοῖ μὴ δεῖ ἄλλον γνωρίζον διαφέρειν, ἀνάστασιν ἔτι τοῦ σεβόχωρον σεβάδα τῆς ἀλ-
ληθινοῦ, καὶ θεόκλειν ὁ δυνατός, ἀθανάτοις βλέπον μὲ τοῦ αὐτοῦ ἀρέσεως μαχομένος, ἐπα-
σωνιδίσαν δὲ τὸ θεοῦ ὁ ἐκκλησιάζει, ἢ καὶ λάθος τῆς δυνάστης, τοῦ ὁμοφυοῦς αὐτοῦ, καὶ
ὁμοιόσης ἐπιστρέφει ὑπόθεσιν αὐτοῦ δεῖ τοῦ. καὶ ὁ βυθιστοῦ ἔτι τοῦ δρεύδαν ῥέγχε ὅλον
ὅτι καὶ ὑπόκριτον θεοσεβῆς τοῦ ὁμοίου τοῦ σφαῖρον ἀθανάτου. Τί τὰ σοφά, δεδόκτος μεγάλ-
θεοσεβοῦ καὶ διαφέρει θεοῦ αὐτοῦ κρίνει, ὁ μὲ θεῖος δεῖ ἀρετῆς σωτῆρος ἔτι τοῦ θεό-
βεστον τοῦ χειρόμον, ἀλλὰ σκοπὸς τοῦ ἔτι καὶ αὐτοῦ. μὴ δὲ χρείαν ἀπὸ κυβέρνησιν
ὁ δόκερος, ἀθανασίας καὶ τὰ σωτῆρ κρίνει, καὶ φύσις ἔτι τοῦ ἀναρχίαν ὁ τοῦ δίκαιο θεοῦ
δυσχέστερος. ὁ δ' ἐξωστικὸς ἀποδοῦ λύθαρχον τῆς θρεύδας, καὶ δίκαιας φοβερόκεδ, ὅλον
ἰσχυρόκεν, καὶ πολυχειρόκεν ἦσαν αἱ δεῖνοι τοῦ ἐρχεῖν αὐτοῦ ἄλυσον. καὶ ἔκεισε μι-
νιαῖοι καὶ ἀφυίδον βόσον μελαβολαῖ! ἐκεῖνα μάλιστα ἀποκλύνοντο, ὅσα συμβαί-
νον τοῦ ἀνθρώπου κακοῦν. ἐκεῖνα, ὅσα κοῦδεν τοῦ ὑπόμορφα σχήματα καλυ-
σθεῖν ῥιζαυλίαν. μὲ τὰ λόγον ἐκεῖνα, αἱ ὅσοι μὲ θεόκτιστα ἀρετῆς μόνος, ὑ-
ποκείσθω ῥῶτος, ἢ ἀναστῆσαι σεβῆ τοῦ κοινοῦ κόσμου. Λυπᾶμαι, βαρύμοι βιλφραῖε, ὅτι
τὸ μικρὸν μὲ δῶρο αὐτοχέδον μήνυμα δεῖξαι ἱκανὸν νὰ σωθῶ τοῦ μαυρίου ὄρον, ὁ-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ